

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/79/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3812010214
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3812010214.5

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Mariána Dunčka a JUDr. Beáty Javorkovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 12. októbra 2020 prejednal odvolania poškodeného Občianskeho združenia Naše bývanie - Medzi jarkami - Bojnice, zastúpeného splnomocnencom a prokurátora Krajskej prokuratúry Trenčín v trestnej veci obžalovaného

U. R.,

nar. X.X.XXXX v Q., trvale bytom U., T. XXX/X, t. č. na slobode, na verejnom zasadnutí prítomného,

ktoré podali proti rozsudku Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 2T/62/2012 zo dňa 17. februára 2020 a takto

rozhodol:

I.

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora zamietajú, pretože nie je dôvodné.

II.

Podľa § 316 ods. 1 Tr. por. sa odvolanie poškodeného zamietajú, pretože bolo podané neoprávnenou osobou.

odôvodnenie:

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný U. R. podľa § 285 písm. b) Tr. por. oslobodený spod obžaloby prokurátora Krajskej prokuratúry Trenčín, č. 1Kv 26/10-68 zo dňa 15. marca 2012, doručenej Okresnému súdu Prievidza dňa 20. marca 2012, v ktorej mu bolo kladené za vinu, že sa mal dopustiť obzvlášť závažného zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 4 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že dňa 17.04.2009 v U. predstierajúc dostatok finančných prostriedkov na základe uzavretej a podpísanej zmluvy o prevode obchodného podielu v zmysle § 115 Obchodného zákonníka odkúpil od bývalých konateľov Ing. T. F., trvale bytom U., Ul. R. T. XX a Ing. I. D., bytom U., Ul. R. T. XXX/X obchodné podiely spoločnosti T. E. - Tepelná energia, s.r.o., Prievidza, Košovská cesta 11/B a spoločnosti GRUNTY, s. r. o., Prievidza za dohodnutú kúpnu cenu vo výške 1.327.980,- euro, pričom dohodnuté termíny na uhradenie vystavených 6-ich zmeniek dodržal len čiastočne, a to uhradením zmenky v hodnote 3.320,- euro Ing. F. za spoločnosť GRUNTY, s. r. o., a zvyšných 5 zmeniek obžalovaný v lehote ich splatnosti, a to najneskôr do 31.12.2009 vedome neuhradil a neurobil tak dodnes, naopak obidve získané spoločnosti po hromadnom prepustení zamestnancov previedol na spoločnosť ViaSky SE Praha, čím Občianskemu združeniu Naše bývanie Medzi jarkami - Bojnice so sídlom v Prievidzi, G. Švéniho č. 6, ktorému boli dňa 22.10.2009 postúpené v zmysle zmluvy pohľadávky Ing. F. a I. D.

z neuhradených zmeniek, spôsobil škodu v celkovej výške 1. 067.320,- euro, pretože tento skutok nie je trestným činom.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote písomne odvolania prokurátor a splnomocnenec poškodených. Odvolanie prokurátora následne písomne odôvodnila prokurátorka. Poukázala predovšetkým na to, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že dňa 17.4.2009 obžalovaný odkúpil od bývalých konateľov Ing. I. D. a Ing. T. F. obchodné podiely spoločnosti T.E. - Tepelná energia, s. r. o., Prievidza a Grunty, s. r. o., Prievidza za kúpnu cenu 1.327.980 €, pričom predstieral, že má dostatok finančných prostriedkov na uhradenie vystavených zmeniek. Ďalej bolo preukázané, že nedisponoval skutočnými reálnymi prostriedkami a tiež nemal snahu pokračovať vo výstavbe projektu „Naše bývanie Bojnice - Medzi jarkami“. Obžalovaný začal rozpredávať reálny majetok spoločnosti a o podvodnom úmysle svedčí aj prevedenie uvedených spoločností na zahraničný subjekt. Obžalovaný v čase uzavretia zmluvy o prevode obchodných podielov, teda bývalých konateľov Ing. D. a Ing. F., uviedol do omylu v otázke splnenia podmienok uzavretej zmluvy (zaplatenie kúpnej ceny) a deklarovania snahy o pokračovanie v projekte výstavby vyššie uvedeného bytového komplexu. V závere dôvodov odvolania prokurátorka vyslovila nesúhlas s názorom Krajského súdu v Trenčíne v tom, že by Ing. F. a Ing. D. mali postupovať pri prevode obchodných podielov v rozpore so zásadou poctivého obchodného styku. Nesúhlasila ani s názorom v tom, že Občianske združenie „Naše bývanie...“ nemôže vystupovať v tomto konaní ako poškodená strana. Prokurátorka tiež uviedla, že obžalovaný mal záujem vo výstavbe pokračovať, doriešiť celý projekt, pričom ale neodstúpil v lehote 15 dní od zmluvy, hoci sa dozvedel o ďalších problémoch spoločnosti. Prokurátorka navrhla zrušiť rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 321 ods. 1 písm. b), c), d) Tr. por. s tým, aby vec bola podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vrátená súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Splnomocnenec poškodeného občianskeho združenia v písomných dôvodoch odvolania uviedol, že napáda výrok rozsudku súdu prvého stupňa podľa § 288 ods. 3 Tr. por. Poukázal na ustanovenie § 47 ods. 4 (správne § 48 ods. 4) Tr. por., podľa ktorého ak ide o uplatnenie nároku na náhradu škody, prechádzajú práva, ktoré tento zákon priznáva poškodenému aj na jeho právneho nástupcu. Splnomocnenec navrhol zrušiť napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa s tým, aby obžalovanému bola uložená povinnosť na náhradu škody.

Obžalovaný U. R. sa k podaným odvolaniam písomne vyjadril cestou obhajcu, pričom odvolanie poškodeného občianskeho združenia považoval za podané neoprávnenou osobou podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a odvolanie prokurátora považoval za nedôvodné podľa § 319 Tr. por.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaniach zotrvali všetky vyššie uvedené procesné strany na svojich písomných návrhoch.

Krajský súd podľa § 316 ods. 1 Tr. por. preskúmal odvolanie poškodeného občianskeho združenia a podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal z podnetu odvolania prokurátora zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo a dospel k záveru, že občianske združenie nebolo oprávnené podať odvolanie a odvolanie prokurátora je nedôvodné.

K samotným dôvodom tohto rozhodnutia odvolacieho súdu je predovšetkým potrebné uviesť, že predmetnou trestnou vecou sa odvolací súd zaoberal už dňa 16.9.2019, kedy na verejnom zasadnutí uznesením, sp. zn. 23To/38/2019 podľa § 321 ods. 1 písm. b), c), f) Tr. por. zrušil pôvodný odsudzujúci rozsudok Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 2T/62/2012 zo dňa 17.9.2018 a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal. Senát odvolacieho súdu už v dôvodoch tohto uznesenia podrobne vysvetlil svoje „výhrady“ k preukázaniu naplnenia zákonných znakov skutkovej podstaty trestného činu podvodu podľa § 221 Tr. zák. Súdu prvého stupňa uložil vysporiadať sa s nejasnou skutkovou okolnosťou v tom, akým preukázaným (nielen predpokladaným) spôsobom mal poškodených uviesť do omylu, resp. ich omyl využiť. Taktiež súdu prvého stupňa uložil, aby vo svojich skutkových a právnych úvahách vychádzal aj zo „stavu“ predmetných kupovaných spoločností, vrátane toho, že obžalovaný mal kúpou spoločností prevziať na seba takmer 60 už „podvedených“ budúcich majiteľov bytov, voči ktorým si ale pôvodne svoje povinnosti nesplnili práve predávajúci týchto spoločností. Súčasne senát odvolacieho súdu vyslovil názor, že okolnosť neuspokojenia „nárokov“ budúcich majiteľov bytov v tom, že obžalovaný nepokračoval vo

výstavbe bytov, je pre posudzovanie trestnej zodpovednosti práve obžalovaného U. R. irelevantná, pretože takéto konanie obžalovaného v obžalobe uvedené nie je. Povinnosť obžalovaného pokračovať vo výstavbe bytov (ako súčasť trestného činu podvodu) nemôže vyplývať len z tej časti skutkovej vety obžaloby, kde je uvedené postúpenie pohľadávok z neuhradených zmeniek. Napokon senát odvolacieho súdu súdu prvého stupňa pripomenul, že pri posudzovaní trestnej zodpovednosti pri trestnom čine podvodu, ktorý mal byť spáchaný v súvislosti s uzatváraním kúpno-predajnej zmluvy a plnením povinností z nej plynúcich, má nepochybne význam aj „pocťivosť“ obchodného styku, ktorá sa však týka obidvoch strán tohto vzťahu. Takáto „pocťivosť“ v obchodných stykoch by pritom mala byť posudzovaná prostriedkami trestného práva ako posledný, resp. krajný prostriedok - tzv. ultima ratio, kedy sú prostriedky verejného práva uplatňované na „súkromno-právne“ vzťahy.

Súd prvého stupňa sa s týmito vyššie uvedenými okolnosťami pri novom rozhodovaní zaoberal a dospel k správne právnemu záveru, že skutok uvedený v obžalobe nie je trestný čin.

1) Ďalej z pohľadu vytykánych chýb v odvolaní prokurátora uvádza senát odvolacieho súdu nasledovne. Predovšetkým je potrebné uviesť, že naplnenie znakov trestného činu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. nemôže vyplývať len z toho, že pri kúpno-predajnej zmluve kupujúci (v tomto prípade obžalovaný U. R.) nesplní povinnosti vyplývajúce pre neho z tejto zmluvy, v tomto prípade nezapltenie kúpnej ceny (preplatením zmeniek). Prokurátorka v dôvodoch odvolania najmä poukazovala na to, že obžalovaný U. R. pri kúpe predmetných obchodných podielov: predstieral dostatok finančných prostriedkov; nedisponoval skutočnými reálnymi prostriedkami; nemal snahu pokračovať vo výstavbe vyššie uvedeného projektu. Tieto tri okolnosti na strane obžalovaného, ak by boli preukázané, by skutočne mohli odôvodňovať spáchanie trestného činu podvodu. K tomu je však potrebné uviesť, že v predmetnej veci bolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané len to, že obžalovaný kúpil predmetné obchodné podiely a v tejto súvislosti za všetky ním vystavené zmenky nezaplatil. Už vo svojom predchádzajúcom (zrušujúcom uznesení - pozri vyššie) pritom senát odvolacieho súdu vysvetlil, prečo tieto dve preukázané skutkové okolnosti zároveň nepostačujú, aby samy o sebe preukazovali možný „podvodný úmysel“ obžalovaného založený na predstieraní..., nedisponovaní..., resp. v nedostatku snahy pokračovať... (pozri vyššie). V tomto smere neboli produkované žiadne dôkazy v neprospech obžalovaného. Poškodení Ing. D. a Ing. F. si navyše sami priznali chybu v tom, že si dostatočne neoverili finančnú solventnosť obžalovaného. Svedkovi Ing. D. Q. z Dexia banky, ktorá poskytla úver poškodeným, bol poškodenými predstavený obžalovaný ako osoba, ktorá disponuje finančnými prostriedkami. Aj sám tento pocit nadobudol z rozhovoru s obžalovaným. Obidvaja poškodení, ktorí neboli schopní dokončiť projekt výstavby bytov, mali pritom záujem svojej úverovej banke prostredníctvom obžalovaného predstaviť osobu, ktorá predmetný projekt výstavby bytov „dotiahne dokonca“. K nechote obžalovaného „pokračovať vo výstavbe bytov“ pritom samotná prokurátorka v odvolaní uviedla, že obžalovaný mal záujem pokračovať vo výstavbe a doriešiť celý projekt. Vytýkala však obžalovanému to, že v lehote do 15 dní neodstúpil od zmluvy, keď sa dozvedel o ďalších problémoch spoločnosti. Teda v odvolaní samotná prokurátorka pripustila, že obžalovaný pri uzatváraní kúpno-predajnej zmluvy chcel pokračovať vo výstavbe..., čím si vlastne protirečí, keď tvrdila, že obžalovaný už pri „kúpe“ vedel, že nebude pokračovať v tejto činnosti.

V tejto súvislosti prokurátorka v neprospech obžalovaného poukazovala na možnosť obžalovaného odstúpiť od zmluvy v lehote 15 dní, čím chcela prezentovať, že ak tak obžalovaný neurobil, chcel pokračovať vo svojom podvodnom obohacovaní sa. Súčasne však zostáva nepovšimnutým tá okolnosť, že predmetný prevod obchodných podielov mal „dvojité“ zabezpečenie (notárske zápisnice, zmenky), keď pri nedodržaní stanovených termínov „splatnosti“ mohli predávajúci prakticky bez problémov tiež odstúpiť od zmluvy, hoci aj súdnou cestou. Ing. D. a Ing. F. dokonca vzali späť svoje návrhy na súd za zrušenie predmetných zmlúv o prevode obchodných podielov. Kladným súdnym rozhodnutím tak mohol hneď vtedy skončiť vzniknutý obchodno-právny vzťah a obžalovaný by prestal byť majiteľom predmetných spoločností. Toto však vyššie uvedené „poškodení“ zrejme nechceli, pretože by sa im vrátila „zodpovednosť“ za (ne)výstavbu predmetných bytov. Pre tento názor napokon svedčí aj ich bezodplatný prevod zmeniek v hodnote vyše 1.000.000 € na vyššie uvedené občianske združenie.

Je síce pochopiteľné, že prokurátorka v snahe „udržať“ obžalobu v odvolaní vôbec nepripustila, že by Ing. D. a Ing. F. mohli postupovať pri prevode obchodných podielov v rozpore so zásadami pocťivého obchodného styku. V tejto súvislosti však senát odvolacieho súdu už v predchádzajúcom uznesení podrobne poukázal na výpovede svedkov Mgr. L. (tretí spoločník poškodených), ale najmä Ing. C.,

ktorý v spoločnosti Tepelná energia bol 15 rokov daňovým poradcom. Tento svedok okrem veľmi zlého ekonomického stavu spoločností dokonca vyslovil „úvahu“, či konatelia spoločností Ing. D. a Ing. F. hľadali finančne solventného budúceho vlastníka spoločností, alebo sa ich chceli len „zbaviť“. Takáto úvaha vo veci nezaujatého svedka, ktorý mal veľmi dobrý prehľad o ekonomickom stave spoločností, má mimoriadny význam vzhľadom na jeho objektivitu. Dôležitý je aj jeho názor pri posudzovaní trestnoprávnej zodpovednosti obžalovaného v tom, že ak by neboli predané obchodné podiely, bola by skončila spoločnosť Tepelná energia v likvidácii.

Odvolacou námietkou prokurátorky týkajúcou sa Občianskeho združenia Naše bývanie - Medzi jarkami - Bojnice so sídlom v Prievidzi (budúci vlastníci bytov) z pohľadu toho, či je poškodenou stranou v tomto trestnom konaní, sa už vzhľadom na svoj názor uvedený v predchádzajúcom uznesení senát odvolacieho súdu opakovane nezaoberal. Súvisí to aj s tým, že obžalovaný bol spod obžaloby oslobodený a výrok o odkázaní poškodeného s uplatneným nárokom na náhradu škody podľa § 288 ods. 3 Tr. por. na civilný proces je obligatórny (pozri aj nižšie).

Z takto rozvedených dôvodov s poukazom aj na správne odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa (rozhodnutia súdov obidvoch stupňov v tomto prípade vytvárajú „jednotu“), senát odvolacieho súdu sa stotožnil s rozhodnutím súdu prvého stupňa v tom, že skutok uvedený v obžalobe nie je trestným činom. Preto odvolanie prokurátora podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

2) K odvolaniu poškodenej spoločnosti proti výroku o náhrade škody, uvádza senát odvolacieho súdu nasledovné. Podľa § 288 ods. 3 Tr. por., ak súd obžalovaného oslobodí spod obžaloby, odkáže poškodeného s jeho nárokom na náhradu škody vždy na civilný proces, prípadne pred iný príslušný orgán. Zo znenia tohto ustanovenia Trestného poriadku teda vyplýva, že takýto výrok o náhrade škody je obligatórny. Z uvedeného potom zároveň vyplýva, že ani poškodený, ktorého sa takýto výrok priamo týka, nie je oprávnený napadnúť tento výrok odvolaním.

Z tohto dôvodu preto odvolací súd odvolanie poškodeného podľa § 316 ods. 1 Tr. por. zamietol, pretože bolo podané neoprávnenou osobou.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.